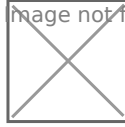

Τα αυτιά του Προφήτη... (Στέλιος Κούκος)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

image not found or type unknown

Αύριο θα ξημερώσει τ' Αϊ-Λια... Κι έτσι θα μπορούμε να τραγουδάμε στη μέρα του το δημοτικό τραγούδι της Μακεδονίας που τόσο όμορφα λέει η Νίτσα Τσίτρα: «Σήμερα είναι τ' Αϊ-Λια και τ' Αϊ-Λια η μέρα» -έτσι αρχίζει...

Κάθε χρόνο λοιπόν τέτοια μέρα ο Προφήτης από τις βουνοκορφές όπου κτίζει τα ξωκλήσια του ανεβαίνει στο πύρινο άρμα του για ένα ταξίδι αναβίωσης της πρώτης εις ουρανούς ανάβασής του.

Πριν όμως από 32 χρόνια, το 1974, ο υψιπετής Προφήτης, στο ανέβασμα προς τα ουράνια από κάποια κορφή της οροσειράς του Πενταδακτύλου της Κύπρου, συνάντησε τα τουρκικά βομβαρδιστικά να «βυθίζονται» και να βαράνε αλύπητα, ακόμη και με τις απαγορευμένες βόμβες ναπάλμ, στρατόπεδα, στρατιώτες, νοσοκομεία και αμέριμνους πολίτες. Τα στρατιωτικά μεταγωγικά αεροπλάνα έριχναν πάνοπλους αλεξιπτωτιστές και ο ουρανός είχε μαυρίσει. «Σήμερα μαύρος ουρανός, σήμερα μαύρη μέρα...» θα ταίριαζε να τραγουδά ή καλύτερα να

μοιρολογεί ο ελληνισμός της Μεγαλονήσου, και όχι μόνο αυτής. Έτσι ποτέ κανείς δεν κατάλαβε αν εκείνη τη χρονιά ο Πύρινος Προφήτης ολοκλήρωσε αυτή την ξεχωριστή πύρινη ανάβασή του...

Σε πλήρη απόγνωση Λιβανέζος φίλος που ζει στη Θεσσαλονίκη με ρωτούσε επίμονα τι ακούω για την πατρίδα του, τι θα γίνει, αν έχω κάποια πληροφορία*. «Έχουν καταστρέψει όλη τη χώρα», μου είπε, «τι θα γίνει με αυτόν τον περιούσιο λαό! Έχω τρελαθεί». Οι γονείς του και κάποια από τ' αδελφιά του μένουν εκεί και ο ίδιος προσπαθούσε να τους πείσει να έλθουν στην Ελλάδα. Την ώρα μάλιστα που μιλούσε με τη μητέρα του στο τηλέφωνο, βομβαρδιστικά περνούσαν πάνω από το χωριό τους. Παρ' όλ' αυτά ο αδελφός του και η γυναίκα του δήλωσαν πως δεν πρόκειται να εγκαταλείψουν την πατρίδα τους. Ούτε και τα παιδάκια τους θα τα έδιναν για να τα φέρουν στην Ελλάδα.

«Τέτοιες μέρες έγινε και σ' εσάς η εισβολή στην Κύπρο, του Προφήτη Ηλία ανήμερα», μου επεσήμανε ο Λιβανέζος φίλος, που είναι χριστιανός. «Τέτοιες μέρες σ' όλες τις κορφές του Λιβάνου γιορτάζουν τον Άγιο», μου είπε. «Και οι μουσουλμάνοι;» τον ρώτησα. «Κι αυτοί τον σέβονται και τον τιμούν», μου ανέφερε. «Και βεβαίως και οι Εβραίοι», του επεσήμανα, «αφού είναι δικός τους προφήτης». «Ναι, ναι», μου είπε. Και να που όλοι οι αντιμαχόμενοι είχαν μια κοινή αναφορά.

«Ο Άγιος είναι ζωντανός», συμπλήρωσε στη συνέχεια. «Αυτό λέει η παράδοση, και όταν λες σε κάποιον να ορκιστεί στα αυτιά του Προφήτη, αν έχει άδικο τότε φοβάται να το κάνει. Είναι ζωντανά τα αυτιά του Προφήτη».

Αλίμονο λοιπόν σ' αυτούς που χαλούν τη γιορτή του!

* Αναφορά στον πόλεμο μεταξύ του ισραηλινού στρατού και της λιβανέζικης Χεζμπολάχ το καλοκαίρι του 2006.

Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα “Μακεδονία της Κυριακής” στις 19 Ιουλίου 2006.